

at for saa vidt der er bygget Skibe for udenlandsk Regning i Henhold til løbende Kontrakter, maa de ikke udføres fra Landet uden Regeringens Samtykke. Dette sidste gælder allerede nu, men for at Skibene ikke skal forblive henliggende ubenyttede i dansk Havn, foreskrives det yderligere, at Regeringen skal være bemyndiget til at kunne paalægge Skibets Ejer at sørge for, at det bliver optaget i dansk Skibsregister, saa at det, saa længe der ikke er givet Tilladelse til at udføre det, er underkastet de Bestemmelser, som til enhver Tid i øvrigt maatte være gældende for danske Skibe. Dette vil navnlig sige, at hvis Regeringen og Lovgivningsmagten maatte finde det ønskeligt, at der fastsættes Bestemmelser, som regulerer Fragterne, paalægger Skibene at besørge Tilførsler og Udførsler o. s. v., skal disse Skibe, som det her drejer sig om, være underkastede de samme Forpligtelser som danske Skibe i det hele.

Dette er det væsentlige Indhold af de nye Bestemmelser. Jeg skal kun tilføje, at med Hensyn til Straffebestemmelserne, som er et nødvendigt Led i en saadan Lov, er der fastsat de samme Regler, som findes i Loven af 7. August 1914, dog med en skærpende Tilføjelse, som stemmer med det, Indenrigsministeren samtidig hermed vil fremsætte et Lovforslag om, idet nemlig de hidtidige Bødebestemmelser, som standser ved en Grænse af 10,000 Kr., ikke længere under alle Forhold vil være fyldestgørende overfor de overordentlig store Interesser og Fordele, det her vil kunne dreje sig om.

Jeg skal tillade mig at henstille til det høje Ting, for saa vidt de i dette Lovforslag nedlagte Tanker maatte vinde dets Tilslutning, da at ville fremskynde Behandlingen af Lovforslaget, idet det er af stor Betydning, at der ikke i den Tid, da Lovforslaget ligger til Behandling i Rigsdagen, skulde kunne ske Dispositioner, som er i Strid med Lovens Hensigt.

Formanden: Eksemplarer af de i Dag fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2281).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Brorsen: Der er ikke Anledning for mig til at komme ind paa en udførlig Omtale af det foreliggende Lovforslag. Det er nemlig ikke et Aar siden, vi havde til Behandling et Lovforslag af akkurat samme Karakter, nemlig i Januar dette Aar. Jeg skal derfor henvise til mine Udtalelser ved den Lejlighed. Som ærede Medlemmer maaske vil erindre, var der da en ret udførlig Forhandling om Lovforslagets Bestemmelser. Man vil ogsaa antagelig vide, at vi i Udvalget naaede saa vidt med Behandlingen af Lovforslaget, at Udvalget fik afgivet en foreløbig Betænkning, og jeg røber ikke nogen Hemmelighed ved at udtale, at der næsten paa alle Punkter kunde opnaas Enighed. Kun paa et Punkt, som jeg skal indrømme er et Kardinalpunkt, nemlig Bestemmelsen om de periodiske Omvurderinger, var der Uenighed, og der er ikke stor Sandsynlighed for, at man i det kommende Udvalg vil kunne nærme sig til hinanden paa det Punkt. De fleste indenfor Venstre mente, at disse periodiske Omvurderinger vilde virke i høj Grad uheldigt. Jeg gav, forekommer det mig, ret gode Grunde til, at jeg var imod dem, og jeg skal ikke gentage disse Grunde, men henvise til mine Udtalelser. Lad mig blot sige, at det, hvorom vi er enige, og som altsaa Venstre kan tiltræde, er, at den Jord, der for Tiden er i offentligt Eje — og det er ikke ringe Arealer —, udstykkes saaledes, at der kan oprettes mindre, selvstændige Jordbrug, og vi lægger meget Vægt paa, at disse Jordbrug dog bliver saa store, at de er i Stand til at give tilstrækkeligt Arbejde til en Familie, og vi vil ikke have noget imod, at enkelte Brug, hvor Forholdene taler derfor, bliver noget større end de, der er oprettede efter Husmandsloven. Vi mener, det kan have sin Betydning og adskillige Steder lette Udstykningen, at der bliver Hovedparceller tilbage, der bliver noget større end sædvanlig. Dette gælder f. Eks. med Hensyn til Udstykning af Præstegaardsjorder. Venstre vil endvidere være med til, at den Sum, som Jorden ansættes til, ikke udbetales til Staten, men at Staten stadig faar en første Prioritet i den Jord, der for Tiden er i offentligt Eje. Jeg finder det særdeles betydningsfuldt, at vi holder fast paa dette Princip, saa at den Jord, der for Tiden er i offentligt Eje, ikke overleveres paa den Maade, at der udbetales en Kapital, men saaledes, at Staten har en første Prioritet staaende i Jorden.